

Arrest

nr. 183 041 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: De heer X en mevrouw X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen:

X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat De heer X en mevrouw X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN, die de andere verzoekende partijen vertegenwoordigt en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 19 september 2002 in de Russische stad Olenegorsk en bent dus minderjarig. In 2010 kwam u samen met uw ouders, S. D. (...) (O.V. 6.686.799) en M. L. (...) (O.V. 6.686.799), en de rest van uw gezin naar België omdat jullie familie reeds in België woonde en de regels en het onderwijs in België beter zijn. Uw ouders

vroegen zelf tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun laatste asielaanvraag dateert van 12/09/2012 en werd op 28 januari 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd werd bij arrest van 24/5/2013. Op 07/06/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in als minderjarige samen met uw minderjarige broer, S.N. (...) (O.V. 6.686.799), en zussen, S. Na. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799). U wil namelijk niet naar Armenië terug omdat u er geen toekomst ziet voor uzelf. Bij terugkeer zou u er vooreerst geen huis hebben. Op vlak van uw studies zou u in Armenië voorts niet dezelfde mogelijkheden krijgen als in België en u zou een deel van uw opleiding moeten overdoen. Daarnaast vreest u ook voor uw eigen veiligheid en die van uw familie omdat er in Armenië momenteel ruzie heerst. Verder kan u zich niet verzoenen met het feit dat er in Armenië een groot verschil is tussen armen en rijken. Tot slot zouden uw ouders in Armenië geen werk kunnen vinden. U voelt u in België ook thuis en bent hier omringd door vrienden en familie.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte uit Rusland en twee brieven van uw leerkrachten hier in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u verschillende zaken. Vooreerst heeft u in Armenië geen huis om in te wonen. Daarnaast vreest u in Armenië niet dezelfde mogelijkheden te hebben op vlak van studie. In Armenië heerst er momenteel ook ruzie, wat gevaarlijk kan zijn voor u en uw familie. Verder heeft u het moeilijk met het grote verschil tussen arm en rijk in Armenië. Tot slot zouden uw ouders in Armenië geen werk kunnen vinden. U voelt zich ondertussen ook thuis in België en heeft hier veel vrienden en familie.

U slaagde er echter niet in uw nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat u in Armenië geen plaats heeft om te wonen (CGVS, p. 6,7), er moet op gewezen worden dat dit een sociaaleconomisch motief is en nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op dit punt sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Gevraagd om dit asielmotief te duiden, stelde u dat er bij uw oma in Armenië geen plaats is om te gaan wonen omdat ze slechts een klein huis heeft en jullie gezin 8 leden telt (CGVS, p. 7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt hieruit geenszins de intentie vanwege de Armeense autoriteiten of derden om u huisvesting te ontzeggen en u zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

U wil vervolgens niet naar Armenië terugkeren omdat u er voor uzelf geen toekomst ziet en dit om verschillende redenen. Vooreerst zou u bij terugkeer naar Armenië een deel van uw opleiding moeten overdoen omdat u de taal onvoldoende beheerst. U kan immers geen Armeens lezen of schrijven (CGVS, p. 6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt nergens uit uw verklaringen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U stelde dat het voor u niet onmogelijk zou zijn om in Armenië naar school te gaan, maar u momenteel in België in het 2de middelbaar zit en u in Armenië vermoedelijk opnieuw naar het eerste jaar zou moeten gaan (CGVS, p. 6). Zij er trouwens op gewezen dat u tot op vandaag nog steeds Armeens spreekt, zowel met uw ouders als met uw grootmoeder in Armenië (CGVS, p. 3-4). Hoewel u aangeeft dat u sommige woorden in het Armeens niet kent (CGVS, p. 4), kan hieruit geconcludeerd worden dat u op zijn minst een goede basiskennis van het gesproken Armeens heeft. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u destijds in Armenië wel geleerd heeft om in het Armeens te lezen en te schrijven (CGVS, p. 4), wat tevens een voordeel is indien u opnieuw Armeens moet leren lezen en schrijven. Verder zij erop gewezen dat u sinds uw aankomst in september 2010 zowel het Nederlands als het Frans onder de knie hebt gekregen (CGVS, p. 4) Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u niet in staat zou zijn zich het Armeens verder eigen te maken. Op basis van de door u aangebrachte gegevens kan dan ook niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van het feit dat u in uw herkomstland een deel van uw opleiding zou moeten overdoen omdat u het Armeens onvoldoende machtig bent.

In ditzelfde verband wierp u tevens op dat u in Armenië niet dezelfde mogelijkheden zou hebben om verder te studeren als in België. U wil immers architect of orthodontiste worden (CGVS, p. 6). U stelde dat u in uw herkomstland niet de kans zou krijgen om te studeren indien u bij terugkeer naar Armenië naar het eerste jaar moet en alles opnieuw moet doen (CGVS, p. 6). U verduidelijkte dat u momenteel reeds 14 jaar oud bent en als u alles in uw herkomstland opnieuw zou moeten doen, u niet weet waar het gaat eindigen (CGVS, p. 7). Vooreerst is het slechts een louter vermoeden dat u in Armenië niet verder zou kunnen studeren en haalt u geen objectieve elementen aan die uw verklaringen staven.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen niet dat er op dit punt sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Voorts wierp u in dit kader ook op dat men in Armenië voor alles moet betalen, waarmee u bedoelde dat schoolgaan op zich in Armenië niet gratis is (CGVS, p. 6). Toen u gevraagd werd of iedereen in Armenië moet betalen om naar school te gaan, stelde u dat u dit niet kan weten omdat u er eigenlijk niet veel geweest bent (CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt dan ook geenszins dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een discriminatoire behandeling. Het loutere feit dat er aan schoolgaan in Armenië extra kosten verbonden zouden zijn in vergelijking met België volstaat dan ook niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Op basis van uw verklaringen kan er immers geen intentie vanwege de Armeense autoriteiten worden vastgesteld om de kinderen, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Verder verklaarde u dat er in Armenië veel gepest wordt en leerkrachten omgekocht kunnen worden (CGVS, p. 6). Ter staving hiervan haalde u een incident aan waarbij een van uw medeleerlingen jullie juffrouw een doos snoepjes aanbod, waarna de juffrouw besliste dat jullie van rol moesten wisselen en u zodoende een rol moest spelen die u minder graag wou (CGVS, p. 6). Dergelijk gedrag, hoe laakbaar ook, is echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U haalde in dit verband zelf geen andere elementen aan die een internationaal beschermingsstatuut kunnen rechtvaardigen. Uw vader stelde in dit verband dat hij vreest dat u in Armenië gepest zou worden door uw medeleerlingen en zelfs door leerkrachten omdat u de taal onvoldoende machtig bent en u bij terugkeer naar Armenië een aantal klassen zou moeten verlagen (CGVS vader, p. 4). Zijn beweringen zijn echter louter speculatief en worden door geen enkel document objectief gestaafd. De verklaringen van uw vader waren op dit punt ook te vaag om een concrete vrees in uw hoofde aannemelijk te maken. Toen gepeild werd naar de reden waarom uw vader ervan uitgaat dat u bij terugkeer gepest zou worden, repliceerde hij dat hij in Armenië is opgegroeid en hij er de mentaliteit kent. Erop gewezen dat uw vader ondertussen reeds 6 jaar weg is uit Armenië en de mentaliteit er ondertussen gewijzigd kan zijn, wierp uw vader op dat je bij elk volk goeie en slechte karakters hebt en dit ook voor Armenië geldt. Ook daar heb je goede en slechte. Uw vader verduidelikte dat men in Armenië heel gemakkelijk de persoon die voor zich staat kan pesten of bespotten met de bedoeling hem uit te lachen omwille van zijn intellectueel niveau. Nogmaals gevraagd wat uw vader dan concreet vreesde dat er zou gebeuren als u door medeleerlingen of leerkrachten gepest zou worden, antwoordde hij dat hij vreest u te verliezen, u kwijt te raken (CGVS vader, p. 4), wat wil zeggen dat hij vreest dat u geen vooruitgang zou kunnen boeken op vlak van onderwijs (CGVS, p. 3). Deze verklaringen zijn andermaal louter hypothetisch en het door uw vader aangehaalde gedrag, hoe laakbaar ook, is tevens onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Uit de verklaringen van uw vader blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven vrijheid en/of fysieke integriteit.

Daarnaast haalde u aan dat u niet naar Armenië terug wil omdat er in uw herkomstland momenteel ruzie is (CGVS, p. 6). Meer bepaald is er ruzie tussen de gewone mensen, die niet akkoord zijn met het beleid van de huidige president, en de politie. De politie pakt gewone mensen zomaar op (CGVS, p. 7). Er moet echter op gewezen worden dat u er als asielzoeker toe gehouden bent uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland, volstaat niet ter rechtvaardiging van internationale bescherming. Welnu, doorheen uw verklaringen haalde u onvoldoende elementen aan die wijzen op een concrete, persoonlijke en gegronde vrees in uw hoofde. Vooreerst kon u uw verklaringen dat de politie in Armenië gewone mensen meeneemt en in de cel gooit ook al zeggen ze niets en lopen ze gewoon over straat (CGVS, p. 7) met geen enkel document staven. Daarenboven maakte u niet aannemelijk waarom u van dergelijke praktijken het slachtoffer zou worden. Op de vraag waarom dit u zou overkomen, antwoordde u dat ze geen medelijden hebben en het voor hen, dit is de politie, niet uitmaakt wie of wat je bent. Andermaal gevraagd waarom u denkt dat u zou worden meegenomen, repliceerde u dat u dit niet denkt, maar u wel bang bent dat uw vader zou worden meegenomen indien hij in Armenië over straat zou lopen (CGVS, p. 7). Deze verklaringen volstaan niet om in uw hoofde een concrete, persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Wat uw vader betreft, kan erop gewezen worden dat indien hij omwille van de actuele situatie in Armenië zelf een gegronde vrees koestert, hij hiertoe zelf een nieuwe asielaanvraag kan indienen bij de Belgische autoriteiten, wat tot op heden echter nog niet is gebeurd.

Voorts wierp u op dat er in Armenië geen algemeen geldende regels zijn, in die zin dat er corruptie is en rijken alles kunnen bereiken door middel van omkoping (CGVS, p. 7, 9). Ter staving van uw verklaringen haalde u aan dat jongens op 18-jarige leeftijd naar het leger moeten en rijken de autoriteiten kunnen omkopen zodat ze hun legerdienst niet moeten doen, terwijl de gewone mensen hun legerdienst toch

moeten vervullen (CGVS, p. 7). Ook op andere vlakken kunnen rijken door middel van omkoping alles bereiken, terwijl de armen de wetten en de regels moeten volgen (CGVS, p. 9). Zij er echter op gewezen dat u uw vrees ter zake niet in concreto aannemelijk kon maken. Gevraagd waarom u omwille van de heersende regels niet zou kunnen leven in Armenië, antwoordde u dat het oneerlijk is dat er een enorm verschil is tussen rijken en gewone mensen. As je rijk bent kan je namelijk alles doen en kan je iedereen omkopen (CGVS, p. 9). U maakte echter niet aannemelijk op welke manier dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet voor de toekenning van internationale bescherming.

Wat betreft uw verklaring dat u zich in België thuis voelt en uw vrienden en familie hier zijn (CGVS, p. 4), er moet benadrukt worden dat hiervoor begrip kan worden opgebracht, maar hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden onderscheiden in geval van terugkeer.

Verder verwees u tijdens uw interview bij het CGVS ook naar het feit dat u in Armenië als kind een paar keer ruzie kreeg met kinderen uit uw straat. Een paar keer werd u door hen gepest omdat u anders was dan hen, meer bepaald omdat u christelijk bent en zij katholiek waren. Omwille hiervan alsook omdat u naar de kerk ging, lachten ze u uit, zeiden ze slechte dingen of maakten ze slechte grapjes over u (CGVS, p. 8). Dergelijk gedrag, hoe laakbaar ook, is echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Gevraagd of u actueel omwille van uw religie nog iets vreest bij terugkeer naar Armenië, gaf u bovendien aan niet te weten hoe de situatie op vlak van religie vandaag in Armenië is, maar u zich slecht zou voelen als de situatie nog steeds is zoals voor uw vertrek (CGVS, p. 8). Dergelijke verklaringen wijzen niet op een gegronde actuele vrees omwille van uw religie in Armenië.

Tot slot haalde u nog aan dat uw ouders in Armenië geen werk zouden kunnen vinden (CGVS, p. 6, 8). Ook dit motief volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te concluderen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het tekort aan werk in Armenië een algemeen sociaaleconomisch probleem is. U stelde namelijk dat uw ouders geen werk zouden kunnen vinden in Armenië omdat er geen werk is en dat dat vermoedelijk een van de redenen is waarom u en uw gezin destijds naar België zijn gekomen (CGVS, p. 8). Hieruit blijkt bijgevolg geenszins de intentie van uw autoriteiten of derden om uw ouders de toegang tot werk te ontzeggen en u zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Uw vader riep in uw hoofde ook in dat u bij terugkeer naar Armenië niet in staat zou zijn u aan te passen omdat u al gevormd bent binnen de Belgische samenleving (CGVS vader, p. 3-5). Uw vader maakte echter niet in concreto aannemelijk dat u dermate verwesterd zou zijn dat u niet meer in staat zou zijn u te houden aan de in Armenië geldende wetten, regels en gebruiken. Uw vader gaf aan dat het voor u onmogelijk zou zijn u aan te passen aan de Armeense wetten, normen en waarden door het verschil in mentaliteit. Uw huidige mentaliteit wordt immers gekenmerkt door het principe dat de mens eerlijk moet zijn en niet vals, waardoor u zich volgens uw vader niet zou kunnen aanpassen aan de Armeense mentaliteit. De gevolgen hiervan voor u bij een terugkeer naar Armenië zijn dat u uw mentaliteit zal moeten aanpassen. Gevraagd waarin dan het grootste verschil ligt tussen de Belgische en Armeense mentaliteit, stelde uw vader dat het belangrijkste verschil is dat men achter zijn woord staat. Uw vader verduidelijkte dit door te stellen dat het in Armenië niet mogelijk zou zijn een neerslag te krijgen van de verklaringen die hij in het kader van uw asielprocedure heeft afgelegd en u dit recht in Armenië bij geen enkele politicus zou kunnen afdwingen (CGVS vader, p. 5). Gevraagd wat voor u dan het grootste verschil in mentaliteit is tussen Armenië en België, stelde hij dat mensen in België socialer zijn, meer menslievend en houden van eenheid, terwijl men in Armenië echt een individu moet zijn en enkel van zichzelf moet houden (CGVS vader, p. 5). Vooreerst zij erop gewezen dat uw vader zijn verklaringen aangaande het verschil in mentaliteit tussen België en Armenië op geen enkele wijze objectief kon staven. Daarenboven is uw vader ondertussen reeds 6 jaar weg uit Armenië. Toen hij hierop attent werd gemaakt, wierp hij op dat er in Armenië zoals in elk volk goede en slechte karakters zijn (CGVS vader, p. 4), wat geenszins wijst op een verschil in mentaliteit, aangezien er volgens deze stelling ook in België goede en slechte karakters zijn. Tot slot zijn de verklaringen van uw vader te algemeen om in concreto aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een diepgewortelde overtuiging of een onveranderlijk kenmerk waardoor het voor u fundamenteel onmogelijk zou zijn te conformeren met de heersende regels, wetten en gebruiken in Armenië als gevolg waarvan er in uw hoofde bij terugkeer sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russische geboorteakte en een brief van uw school in België), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden. De brief van uw school in België bevat louter informatie over uw schoolprestaties in België, maar bevat geen informatie aangaande de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Armenië.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw zussen, S. Na. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799), en broer, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 23/03/2004 in de Armeense plaats Charensavan en bent dus minderjarig. In 2010 kwam u samen met uw ouders, S. D. (...) (O.V. 6.686.799) en M. L. (...) (O.V. 6.686.799), en de rest van uw gezin naar België omwille van de problemen die uw ouders in Armenië kenden. Welke problemen dit precies waren, weet u niet. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun laatste asielaanvraag dateert van 12/09/2012 en werd op 28 januari 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd werd bij arrest van 24/5/2013. Op 07/06/2016 besloot u zelf een eigen asielaanvraag in te dienen als minderjarige samen met uw minderjarige broertje, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), en zussen, S. S. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799). Bij terugkeer naar Armenië vreest u namelijk dat u volledig opnieuw zal moeten beginnen. U kent uw land en zijn cultuur niet en zou ook de taal opnieuw moeten leren. In Armenië heeft u bovendien geen huis om in te wonen. U heeft er geen vriendinnen en ook amper nog familie. In uw land zijn er momenteel ook politieke problemen en u vreest dat uw vader of broer bij een eventuele terugkeer mogelijk ingezet zou worden in de oorlog. Uw vader zou in Armenië daarenboven geen werk kunnen vinden en kende er in het verleden reeds problemen. Om al deze redenen ziet u een terugkeer naar Armenië niet zitten.

Ter staving van uw persoonlijke asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Armeense geboorteakte en 2 brieven van uw school in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u verschillende zaken. Vooreerst vreest u dat u in uw eigen land volledig opnieuw zal moeten beginnen: u zou de taal opnieuw moeten leren en ook de cultuur, u zou uw studies moeten herbeginnen en zou opnieuw vriendinnen moeten maken. Daarnaast heeft u in Armenië geen huis en zou het er voor uw vader moeilijk zijn om werk te vinden. Uw vader kende er bovendien reeds problemen en u vreest dat zowel hij als uw broertje bij een eventuele terugkeer ingezet zou worden in de oorlog, die tot kort geleden in uw land heerste. U vreest tot slot ook de politieke problemen in uw land.

Vooreerst wil u niet naar Armenië terugkeren omdat u er opnieuw zou moeten beginnen. Concreet houdt dit in dat u de Armeense taal en cultuur zou moeten leren, u uw studies zou moeten herbeginnen en u opnieuw vriendinnen zou moeten maken. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt nergens uit uw verklaringen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u niet langer in staat zou zijn zich te houden aan de wetten, regels en gebruiken in uw herkomstland Armenië. Wat de Armeense taal betreft, moet erop gewezen worden dat u tot op vandaag nog steeds Armeens spreekt, zowel met uw ouders en uw grootmoeder in België als met uw grootmoeder in Armenië (CGVS, p. 5). Hoewel u aangeeft dat u sommige woorden in het Armeens niet kent (CGVS, p. 5), kan hieruit geconcludeerd worden dat u op zijn minst een goede basiskennis van het gesproken Armeens heeft. Verder zij erop gewezen dat u sinds uw aankomst in september 2010 zowel het Nederlands als het Frans onder de knie hebt

gekregen. Gevraagd waarom u bijgevolg geen Armeens zou kunnen leren schrijven, wierp u op dat u dan terug zou moeten naar het eerste leerjaar en u bijgevolg al heel oud zou zijn eer u iets geleerd heeft en uw carrière daardoor kort zou zijn, voor zover u al carrière zou maken (CGVS, p.7). Vooreerst zijn deze beweringen louter speculatief. Daarenboven reikt u geen elementen aan waaruit blijkt dat er op dit punt in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. In ditzelfde verband gaf u ook aan dat u in Armenië geen vriendinnen heeft met wie u Armeens zou kunnen spreken om op die manier de taal te oefenen (CGVS p. 8). U maakte echter niet aannemelijk waarom het loutere feit dat u in Armenië actueel geen vriendinnen heeft het voor u fundamenteel onmogelijk zou maken om de Armeense taal verder onder de knie te krijgen. Ook uw verklaring dat het Armeens een moeilijke taal is (CGVS, p. 8), volstaat in deze niet. U reikte immers geen objectieve elementen aan waaruit blijkt dat het Armeens dermate moeilijk is dat u niet in staat zou zijn u het Armeens verder eigen te maken. Bijgevolg volstaan de door u aangebrachte gegevens niet om in uw hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade omdat u de Armeense taal onvoldoende machtig bent.

Wat betreft het feit dat u op school zou moeten herbeginnen omdat u de taal onvoldoende machtig bent (CGVS, p. 7), er moet benadrukt worden dat er ook op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en of fysieke integriteit kan worden vastgesteld, niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt. Uw verklaring dat u bij terugkeer volledig opnieuw zou moeten beginnen en naar het eerste leerjaar zou moeten gaan, is bovendien louter speculatief.

Vervolgens verklaarde u zich niets van Armenië te kunnen herinneren en niets over uw land te weten (CGVS, p. 7 en 8). Bijgevolg zou u zich bij terugkeer naar Armenië ook de Armeense cultuur en gewoonten eigen moeten maken. U maakte echter niet aannemelijk waarom dit voor u onmogelijk zou zijn. Erop gewezen dat u voor uw komst naar België ook niets kende van België en u de Belgische gebruiken en gewoonten eveneens hebt moeten leren, wierp u op dat u veel met uw familie hier in België sprak en zij u vertelden hoe goed het in België was (CGVS, p. 8). Zij erop gewezen dat u ook in Armenië nog familie heeft, zoals blijkt uit uw eigen verklaring, en ook zij u kunnen helpen om u de Armeense gebruiken en gewoonten eigen te maken. Uw vader wierp in dit verband op dat u bij terugkeer naar Armenië niet in staat zou zijn u aan te passen omdat u al gevormd bent binnen de Belgische samenleving (CGVS vader, p. 3-5). Uw vader maakte echter niet in concreto aannemelijk dat u dermate verwesterd zou zijn dat u niet meer in staat zou zijn u te houden aan de in Armenië geldende wetten, regels en gebruiken. Uw vader gaf aan dat het voor u onmogelijk zou zijn u aan te passen aan de Armeense wetten, normen en waarden door het verschil in mentaliteit. Uw huidige mentaliteit wordt immers gekenmerkt door het principe dat de mens eerlijk moet zijn en niet vals, waardoor u zich volgens uw vader niet zou kunnen aanpassen aan de Armeense mentaliteit. De gevolgen hiervan voor u bij een terugkeer naar Armenië zijn dat u uw mentaliteit zal moeten aanpassen. Gevraagd waarin dan het grootste verschil ligt tussen de Belgische en Armeense mentaliteit, stelde uw vader dat het belangrijkste verschil is dat men achter zijn woord staat. Uw vader verduidelijkte dit door te stellen dat het in Armenië niet mogelijk zou zijn een neerslag te krijgen van de verklaringen die hij in het kader van uw asielprocedure heeft afgelegd en u dit recht in Armenië bij geen enkele politicus zou kunnen afdwingen (CGVS vader, p. 5). Gevraagd wat voor u dan het grootste verschil in mentaliteit is tussen Armenië en België, stelde hij dat mensen in België socialer zijn, meer menslievend en houden van eenheid, terwijl men in Armenië echt een individu moet zijn en enkel van zichzelf moet houden (CGVS vader, p. 5). Vooreerst zij erop gewezen dat uw vader zijn verklaringen aangaande het verschil in mentaliteit tussen België en Armenië op geen enkele wijze objectief kon staven. Daarenboven is uw vader ondertussen reeds 6 jaar weg uit Armenië. Toen hij hierop attent werd gemaakt, wierp hij op dat er in Armenië zoals in elk volk goede en slechte karakters zijn (CGVS vader, p. 4), wat geenszins wijst op een verschil in mentaliteit, aangezien er volgens deze stelling ook in België goede en slechte karakters zijn. Tot slot zijn de verklaringen van uw vader te algemeen om in concreto aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een diepgewortelde overtuiging of een onveranderlijk kenmerk waardoor het voor u fundamenteel onmogelijk zou zijn te conformeren met de heersende regels, wetten en gebruiken in Armenië als gevolg waarvan er in uw hoofde bij terugkeer sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

In ditzelfde verband wierp u tevens op dat u in Armenië niet dezelfde mogelijkheden zou hebben om uw dromen waar te maken als in België. U wil immers dokter worden en in Armenië moet u lang leren. U verduidelijkte dat u momenteel 12 jaar bent en u bijgevolg heel oud zou zijn indien u zou afstuderen. Ook de taal zal in dat geval een struikelblok zijn (CGVS, p. 8). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, houdt dit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in en kan dit in uw hoofde zodoende geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Armenië zou u tot slot ook nieuwe vrienden moeten maken, terwijl u in België omringd wordt door mensen die u graag zien en om u geven (CGVS, p. 7). Uw vrienden in België begrijpen u,

daarom wil u hen niet achterlaten (CGVS, p. 10). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan hierin evenmin een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden onderscheiden in geval van terugkeer naar Armenië. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Wat betreft uw verklaring dat u in Armenië geen plaats heeft om te wonen (CGVS, p. 7), er moet op gewezen worden dat dit een sociaaleconomisch motief is en nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op dit punt sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Gevraagd of u niet bij uw familie zou kunnen gaan wonen, stelde u dat er geen plaats is en uw oma al oud is en haar kinderen al getrouwd zijn en een eigen gezin hebben (CGVS, p. 7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit uw verklaringen geenszins de intentie vanwege de Armeense autoriteiten of derden om u huisvesting te ontzeggen en u zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

Aangaande de problemen van uw ouders waarnaar u verwees (CGVS, p. 7, 8), moet erop gewezen worden dat u zelf geen idee heeft welke problemen uw ouders in het verleden in Armenië hebben gekend (CGVS, p. 7). Hoe dan ook werd in het kader van de eerste en derde asielaanvraag van uw ouders, S. D. (...) (O.V. 6.686.799) en M. L. (...) (O.V. 6.686.799), de beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Bijgevolg kan ten aanzien van u omwille van deze problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders werden genomen, verwijst ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

In ditzelfde verband haalde u aan dat u vreest dat uw vader bij terugkeer geen werk zou kunnen vinden in Armenië. Gevraagd waarom dit voor hem niet mogelijk zou zijn, gaf u toe dit niet te weten, maar stelde dat uw vader in Armenië veel problemen heeft met mensen (CGVS, p. 8). Zoals hierboven reeds aangehaald, werden de problemen die uw vader inriep in het kader van zijn eigen 3 asielaanvragen door het CGVS niet geloofwaardig bevonden. Aangezien de door uw vader ingeroepen problemen niet als bewezen beschouwd worden, kan er evenmin vanuit gegaan worden dat deze problemen uw vader bij een eventuele terugkeer naar Armenië zouden belemmeren om werk te vinden. Evenmin kan ervan uitgegaan worden dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Tot slot stelde u in dit verband ook nog te vrezen dat uw vader en broertje bij een eventuele terugkeer naar Armenië zouden moeten deelnemen aan de oorlog (CGVS, p. 8). Er heerste in april immers oorlog in uw land (CGVS, p. 7). In het verleden was er ook oorlog omdat een ander land Armeens grondgebied wilde hebben (CGVS, p. 8). Zij er vooreerst op gewezen dat uw vader dit motief in het kader van geen enkele van zijn eigen asielaanvragen zelf aanhaalde. Voor zover dit motief het gevolg is van de recente ontwikkelingen in uw herkomstland, moet benadrukt worden dat het feit dat uw vader in eigen hoofde geen nieuwe asielaanvraag heeft ingediend deze vrees danig relativeert. Hoe dan ook blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de verklaringen van uw vader in het kader van uw asielaanvraag en die van uw broer en zussen hoe het feit dat uw vader bij terugkeer mogelijk zou worden ingezet in oorlogsactiviteiten in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw eigen leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende volstaat dit motief niet om in uw hoofde een internationale beschermingsstatus te verantwoorden. Hetzelfde geldt voor uw vrees dat uw broertje bij terugkeer mogelijk eveneens zou worden ingezet in oorlogsactiviteiten. Ook hier moet allereerst benadrukt worden dat de door een asielzoeker ingeroepen vrees gegronde, concreet, actueel en persoonlijk moet zijn. Gezien de jonge leeftijd van uw broertje - hij werd geboren op 15/03/2007 en zal pas in 2025 meerderjarig zijn - is de door u ingeroepen vrees niet actueel. Vervolgens moet erop gewezen worden dat deze vrees noch door uw vader noch door uw broertje zelf werd ingeroepen het kader van de persoonlijke asielaanvraag van uw broertje. Tot slot blijkt nergens uit uw verklaringen hoe het feit dat uw broertje bij terugkeer naar Armenië mogelijk ooit zou worden ingezet in een oorlog in uw hoofde actueel aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Ook dit motief volstaat bijgevolg niet om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Tot slot verwees u in het kader van uw asielaanvraag ook naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland. U stelde dat er in uw land momenteel politieke problemen zijn omdat de mensen willen dat de pers weggaat en er in april oorlog was in uw land en er keiveel ongelukken gebeuren en er keiveel slachtoffers zijn (CGVS, p. 7). Er moet echter op gewezen worden dat u er als asielzoeker toe

gehouden bent uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland, volstaat niet ter rechtvaardiging van internationale bescherming. Welnu, doorheen uw verklaringen haalde u onvoldoende elementen aan die wijzen op een concrete, persoonlijke en gegronde vrees in uw hoofde. Gevraagd wat u dan concreet vreest bij terugkeer omwille van de problemen in uw land en wat er concreet met u zou gebeuren, repliceerde u dat u voor alles vreest. U voegde eraan toe dat u in Armenië geen huis heeft om te wonen, u helemaal opnieuw zou moeten beginnen met leren en u niet zo ver zou geraken als hier (CGVS, p. 7). Dergelijke verklaring is te vaag om in uw hoofde een concrete, persoonlijke vrees vanwege de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland aannemelijk te maken. De door u ingeroepen vrees ten aanzien van Armenië omwille van huisvesting en studie werd hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw vader vreest dat u in Armenië gepest zou worden door uw medeleerlingen en zelfs door leerkrachten omdat u de taal onvoldoende machtig bent en u bij terugkeer naar Armenië een aantal klassen zou moeten verlagen (CGVS vader, p. 4). Zijn beweringen zijn echter louter speculatief en worden door geen enkel document objectief gestaafd. De verklaringen van uw vader waren op dit punt ook te vaag om een concrete vrees in uw hoofde aannemelijk te maken. Toen gepeild werd naar de reden waarom uw vader ervan uitgaat dat u bij terugkeer gepest zou worden, repliceerde hij dat hij in Armenië is opgegroeid en hij er de mentaliteit kent. Erop gewezen dat uw vader ondertussen reeds 6 jaar weg is uit Armenië en de mentaliteit er ondertussen gewijzigd kan zijn, wierp uw vader op dat je bij elk volk goeie en slechte karakters hebt en dit ook voor Armenië geldt. Ook daar heb je goede en slechte. Uw vader verduidelijkte dat men in Armenië heel gemakkelijk de persoon die voor zich staat kan pesten of bespotten met de bedoeling hem uit te lachen omwille van zijn intellectueel niveau. Nogmaals gevraagd wat uw vader dan concreet vreeste dat er zou gebeuren als u door medeleerlingen of leerkrachten gepest zou worden, antwoordde hij dat hij vreest u te verliezen, u kwijt te raken (CGVS vader, p. 4), wat wil zeggen dat hij vreest dat u geen vooruitgang zou kunnen boeken op vlak van onderwijs (CGVS, p. 3). Deze verklaringen zijn andermaal louter hypothetisch en het door uw vader aangehaalde gedrag, hoe laakbaar ook, is tevens onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Uit de verklaringen van uw vader blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Armeense geboorteakte en 2 brieven van uw school in België), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden. De brieven van uw school in België bevatten louter informatie over uw schoolprestaties in België, maar geen informatie aangaande de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Armenië.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw zussen, S. Sa. (...) (O.V. 6.686.799) en S. So. (...) (O.V. 6.686.799), en broer, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 6 januari 2006 in de Armeense plaats Charensavan en bent dus minderjarig. In 2010 kwam u samen met uw ouders, S. D. (...) (O.V. 6.686.799) en M. L. (...) (O.V. 6.686.799), en de rest van uw gezin naar België omdat jullie familie reeds in België woonde en de regels en het onderwijs in België beter zijn. Uw ouders vroegen zelf tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun laatste asielaanvraag dateert van 12/09/2012 en werd op 28 januari 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd werd bij arrest van 24/5/2013. Op 07/06/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in als minderjarige samen met uw minderjarige broer, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), en zussen, S. N. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799). U wil namelijk niet naar Armenië terug omdat u er geen huis heeft. U vreest in Armenië ook de politie, die mensen zonder reden meeneemt. In Armenië zou u tevens een deel van uw opleiding moeten overdoen. Tot slot verblijft ook het grootste deel van uw familie in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Armeense geboortakte neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Vooreerst heeft u in Armenië geen huis om in te wonen. Daarnaast vreest u in Armenië de politie, die mensen zonder reden meeneemt. In Armenië zou u tevens opnieuw naar het eerste leerjaar moeten. Tot slot wil u ook bij uw familie hier in België blijven.

U slaagde er echter niet in uw nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat u in Armenië geen plaats heeft om te wonen (CGVS, p. 6), er moet op gewezen worden dat dit een sociaaleconomisch motief is en nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op dit punt sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U stelde in dit verband dat u in Armenië geen huis en geen stad heeft en u niet bij uw oma in Armenië kan gaan wonen omdat ze slechts een klein huis heeft en jullie gezin 8 leden telt (CGVS, p. 6). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt hieruit geenszins de intentie vanwege de Armeense autoriteiten of derden om u huisvesting te ontzeggen en u zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

Voorts vreest u in Armenië de politie, die mensen zonder reden meeneemt (CGVS, p. 6). Er moet echter op gewezen worden dat de algemene veiligheidssituatie in Armenië actueel niet van dien aard is dat het loutere Armeense staatsburgerschap volstaat voor de toekenning van internationale bescherming, zoals ook blijkt uit de objectieve informatie die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Een individuele beoordeling van de nood aan bescherming is dan ook noodzakelijk. U haalde echter geen concrete elementen aan die toelaten in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen. Op de vraag waarom u denkt dat de politie in Armenië u zou meenemen, antwoordde u dat u het niet wist, maar u dit vreest omdat dat met elke mens in Armenië gebeurt (CGVS, p. 6). Deze verklaring is niet voldoende om in uw hoofde een concrete en persoonlijke vrees aannemelijk te maken.

Daarnaast haalt u aan dat u bij terugkeer naar Armenië een deel van uw opleiding zal moeten overdoen (CGVS, p. 6). U maakte echter niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U verklaarde dat u bij terugkeer naar Armenië opnieuw naar het eerste leerjaar zou moeten gaan, terwijl u in België al in het vierde leerjaar zit en u dit niet wil (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom dit een probleem zou zijn, repliceerde u dat u het niet wist, maar het niet leuk is om in een klas met kleintjes te zitten (CGVS, p. 6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, volstaan deze verklaringen niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Tot slot verklaarde u ook in België te willen blijven omdat uw familie hier is (CGVS, p. 7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden onderscheiden. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u tijdens uw interview bij het CGVS ook aanhaalde dat u niet naar Armenië terug wil omdat uw vader u verteld heeft over zijn werk en het feit dat mensen oneerlijk zijn geweest (CGVS, p. 6). Voor zover u hiermee doelt op de problemen die uw vader destijds in Armenië zou hebben gekend, moet erop gewezen worden dat uw vader de problemen die hij in Armenië zou hebben gekend in de context van zijn werk zelf reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen asielaanvragen en het CGVS in deze telkens geoordeeld heeft dat de door hem aangebrachte elementen niet volstonden voor de toekenning van internationale bescherming. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen in het kader van de asielaanvragen van uw vader, SARADYAN Davit (O.V. 6.686.799), werden genomen, verwijst ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), en zussen, S. N. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 15 maart 2007 in de Armeense plaats Charensavan en bent dus minderjarig. In 2010 kwam u samen met uw ouders, S. D. (...) (O.V. 6.686.799) en M. L. (...) (O.V. 6.686.799), en de rest van uw gezin naar België omdat jullie familie reeds in België woonde en de regels en het onderwijs in België beter zijn. Uw ouders vroegen zelf tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun laatste asielaanvraag dateert van 12/09/2012 en werd op 28 januari 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd werd bij arrest van 24/5/2013. Op 07/06/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in als minderjarige samen met uw minderjarige zussen, S. N. (...) (O.V. 6.686.799), S. Sa. (...) (O.V. 6.686.799) en S. S. (...) (O.V. 6.686.799). Naar Armenië wil u immers niet meer terug en dit om meerdere redenen. Vooreerst heeft u er geen plaats om te wonen. Daarnaast zou u uw school in Armenië moeten overdoen en zou u er mogelijk gepest worden op school. In Armenië is het ook gevaarlijk en heerst er ruzie. Tot slot wil u ook uw familie in België niet achterlaten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Armeense geboorteakte neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw persoonlijke asielaanvraag meerledig is. Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u verschillende zaken. Vooreerst heeft u in Armenië geen huis om in te wonen en is het er gevaarlijk. In Armenië zou u uw school bovendien moeten overdoen en zou u op school ook gepest worden. Tot slot heeft u in België ook heel wat familieleden, die u niet wil achterlaten.

U slaagde er echter niet in uw nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat u in Armenië geen huis heeft om in te wonen (CGVS, p. 6), er moet op gewezen worden dat dit een sociaaleconomisch motief is en nergens uit uw verklaringen blijkt dat er op dit punt sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U stelde immers dat u in Armenië geen huis hebt omdat u er niet langer woont (CGVS, p. 6). Hieruit blijkt geenszins de intentie vanwege de Armeense autoriteiten of derden om u huisvesting te ontzeggen en u zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende kan omwille hiervan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

Voorts vreest u bij terugkeer naar Armenië uw studies deels opnieuw te moeten doen omdat u het Armeens onvoldoende beheerst en dat zou u heel erg vinden (CGVS, p. 6, 8). Er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, maar er moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal (verder) zou moeten leren en u ook een deel van uw opleiding opnieuw zou moeten doen geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. U maakte bovendien niet aannemelijk dat u niet in staat zou zijn de Armeense taal verder onder de knie te krijgen. U stelde immers dat u het Armeens wel zou kunnen leren (schrijven en lezen), maar dat u dan wel 3 jaar kwijt zou zijn (CGVS, p. 8). Zodoende kan omwille van dit motief in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie noch een

reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden geconcludeerd.

In ditzelfde verband haalde u ook aan dat u in Armenië gepest vreest te worden (CGVS, p. 5). U slaagde er echter niet in in concreto aannemelijk te maken waarom dit het geval zou zijn. U stelde dat er in Armenië op school meer gepest wordt. Op de vraag waarom mensen in Armenië anderen pesten, stelde u dit niet te weten. Gevraagd waarom u denkt dat u bij terugkeer naar Armenië zelf gepest zou worden, gaf u aan dat uw zus in het verleden in Armenië reeds werd gepest en zij u dit verteld had. Waarom uw zus gepest werd, kon u echter niet concreet aangeven. U beperkte zich tot de algemene stelling dat dit gebeurde gewoon omdat mensen anderen pesten in Armenië (CGVS, p. 5). Dergelijke algemene verklaringen volstaan niet om in uw hoofde een persoonlijke en concrete vrees aannemelijk te maken. Bijgevolg kan ook dit motief in uw hoofde geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag verwees u vervolgens ook naar het feit dat het in Armenië gevaarlijk is (CGVS, p. 5). Er moet op gewezen worden dat u er als asielzoeker toe gehouden bent uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland, volstaat niet ter rechtvaardiging van internationale bescherming. U haalde echter geen concrete elementen aan die toelaten in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen. Gevraagd naar uw concrete vrees ter zake, beperkte u zich tot de algemene stelling dat het in Armenië gevaarlijk is om op straat te lopen omdat er in Armenië ruzie is tussen de mensen in de stad en zij niet mogen zeggen wat ze willen (CGVS, p. 4-5). Deze verklaringen zijn niet voldoende om in uw hoofde een concrete en persoonlijke vrees aannemelijk te maken.

Tot slot wil u niet naar Armenië terugkeren omdat u uw familie in België niet wil achterlaten (CGVS, p. 6). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit worden onderscheiden. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw zussen, SARADYAN Nare (O.V. 6.686.799) en SARADYAN Salbi (O.V. 6.686.799) en SARADYAN Sofi (O.V. 6.686.799), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, c, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. De Raad merkt in eerste instantie op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissingen artikel 52 van de vreemdelingenwet zouden hebben geschonden daar artikel 52 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven tonen verzoekende partijen *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden, dit terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partijen zich zelfs niet de moeite getroosten ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissingen voormeld artikel zouden hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing volledig kennen. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich in hun verweer hoofdzakelijk beperken tot het hernemen en het wederom opsommen van alle in hun hoofde mogelijke vervolgingsgronden. De Raad oordeelt evenwel dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.4. Daar waar verzoekende partijen in algemene termen stellen dat pestgedrag op kinderen erge gevolgen met zich kan brengen voornamelijk op psychisch en zelfs op fysisch vlak wijst de Raad er vooreerst op dat het gegeven dat pestgedrag mogelijke psychische en, of fysieke schade kan impliceren geen punt van discussie uitmaakt in onderhavige bestreden beslissingen. Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen met voormelde algemeen aanvaarde wijsheid geen concreet argument aanbrengen tegen de desbetreffende motiveringen van verwerende partij in de diverse beslissingen.

2.2.5. Waar verzoekende partijen opwerpen dat het in Armenië allerminst geapprecieerd wordt dat zij het land hebben verlaten en een asielaanvraag in België hebben ingediend waardoor zij beschouwd worden als verraders, wat zich zal laten voelen op "*schools vlak, op het vlak van wonen, op het vlak van werken,...*", meer in het bijzonder zal de toegang tot werk en wonen hen makkelijk worden ontzegd, oordeelt de Raad dat de bemerking om reden van het indienen van een asielaanvraag als verrader te worden beschouwd en hierdoor problemen te zullen ondervinden een blote bewering betreft, daar deze op generlei wijze met enige objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.6.1. Verzoekende partijen betogen, onder verwijzing naar drie internetartikels over corruptie in Armenië, dat de politieke situatie in hun land van herkomst nogal instabiel is, dat bij de verkiezingen sprake is van onregelmatigheden en fraude, dat er massale protesten zijn, dat de politie hard optreedt, dat de noodtoestand wordt uitgeroepen en dat vele prominente oppositieleden worden gevangen genomen.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene politieke toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.7. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen nood hebben aan internationale bescherming daar zij op generlei wijze aantonen dat hun leven, vrijheid of fysieke integriteit op intentionele wijze wordt bedreigd in hun land van herkomst. Derhalve kan hen noch de

vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen echter niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. Buiten het louter vermelden in het verzoekschrift dat het artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zou geschonden zijn, voeren verzoekende partij desbetreffend geen concreet verweer aan.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoekende partijen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 2 augustus 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanreiken waaruit blijkt dat hun leven, vrijheid of fysieke integriteit op intentionele wijze wordt bedreigd in hun land van herkomst oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop ze zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Waar verzoekende partijen verwijzen naar het evenredigheidsbeginsel stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen geen schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk maken. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT